

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Tomáše Foltase, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Jitky Zavřelové ve věci žalobce: **V. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o návrhu žalobce na obnovu řízení o kasační stížnosti ukončeného rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2025, čj. 4 As 207/2024-170, o námitce podjatosti vznesené žalobcem ve věci projednávané u tohoto soudu pod sp. zn. Na 98/2025,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu Filip Dienstbier a Veronika Juříčková **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Na 98/2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 4. 2025, čj. 4 As 207/2024-170, zamítl kasační stížnost žalobce, kterou se domáhal zrušení rozsudku, kterým krajský soud odmítl jeho žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. Tento nezákonný zásah měl spočívat v tom, že žalovaný bez uvědomění žalobce jako dotčené osoby podle § 4 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o záměru poskytnout informaci a bez umožnění se k věci vyjádřit podle § 4 odst. 4 téhož zákona sdělil spolku Anděl na cestě, z. s. na základě jeho žádosti, informaci týkající se soudního řízení žalobce M. P. zastoupeného v něm nynějším žalobcem jako jeho právním zástupcem o tom, že „soudem uložená povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů soudního řízení byla splněna. Peníze byly z bankovního účtu Olomouckého kraje odeslány dne 7. 3. 2019.“

[2] Podáním ze dne 11. 7. 2025 se žalobce domáhá obnovy tohoto řízení před Nejvyšším správním soudem. Toto podání žalobce je u Nejvyššího správního soudu vedeno pod sp. zn. Na 98/2025.

[3] V rámci úvodního přípisu byl stěžovatel vyrozuměn o skutečnosti, že jeho věci se bude zabývat 6. senát Nejvyššího správního soudu ve složení Filip Dienstbier, Veronika Juříčková a Václav Štencel. V případě nepřítomnosti některého ze členů senátu může být senát doplněn některým ze soudců 5. senátu. Dále byl stěžovatel poučen o možnosti namítnout podjatost těchto soudců.

[4] Stěžovatel zaslal Nejvyššímu správnímu soudu přípis, ve kterém namítl podjatost Filipa Dienstbiera, Veroniky Juříčkové a všech soudců zastupujícího 5. senátu. Podjatost třetího člena 6. senátu Václava Štencle stěžovatel nenamítal. K důvodům podjatosti uvedl, že Nejvyšší správní soud fakticky pral špinavé peníze pocházející z trestné činnosti a doručené mu jako soudní poplatky z účtů Motoristické vzájemné pojišťovny, družstvo a Ochrany řidičů, o.s., fakticky řízených P. K. Přitom žádný soudce nepodal trestní oznámení na nelegální podnikání těchto subjektů. P. K. přitom řídí i spolek Anděl na cestě, který je faktickým žalovaným v nynějším sporu na ochranu před nezákonným zásahem.

[5] K námitce se vyjádřili členové 6. senátu Nejvyššího správního soudu Filip Dienstbier a Veronika Juříčková, kteří mají dle rozvrhu práce věc žalobce projednat a rozhodnout. Žádný z nich neviděl důvody zavádající pochybnost o jejich nepodjatosti.

[6] Námitka podjatosti není důvodná.

[7] Situací, kdy námitka podjatosti směřuje vůči více soudcům určitého soudu, ačkoli věc již byla přidělena konkrétním soudcům, se Nejvyšší správní soud zabýval opakovaně. V nedávném rozhodnutí Nejvyšší správní soud uvedl, že „*musí rozhodnout o námitce podjatosti pouze ohledně těch soudců, kteří jsou povoláni ve věci rozhodovat*“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2025, č. Nao 26/2025-64, bod 21). Nejvyšší správní soud proto v tomto rozhodnutí rozhodl pouze o nepodjatosti dvou soudců, kteří mají dle rozvrhu práce o kasační stížnosti žalobce rozhodnout.

[8] Podle § 8 odst. 1 soudního řádu správního *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[9] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 soudního řádu správního představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný. Proto lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16).

[10] Stěžovatel uplatnil námitku podjatosti vůči oběma soudcům Nejvyššího správního soudu z přesvědčení, že neoznámili údajnou trestnou činnost spolků, které má řídit stejná osoba jako spolek, který je v pozadí nynějšího sporu žalobce s Krajským úřadem Olomouckého kraje.

[11] Dle Nejvyššího správního soudu však tato skutečnost, i kdyby byla pravdivá, nezavdává žádný důvod pochybovat o podjatosti soudců v nyní posuzovaném případě. Ze samotné skutečnosti, že soudci nepodají trestní oznámení, nelze dovodit žádný poměr

pokračování

k účastníkům řízení. Proto postup soudců spočívající v neoznámení údajné trestné činnosti ve věci konkrétních subjektů nemá žádný vztah k rozhodování soudců ve věci týkající se zcela jiného subjektu. A to i kdyby tyto subjekty měly mít stejnou řídící osobu.

[12] O relevantní vztah z pohledu podjatosti soudců nemůže jít ani z toho důvodu, že společnost Anděl na Cestě není účastníkem řízení ani zástupcem účastníka. V řízení na ochranu před nezákonným zásahem vedeném pod sp. zn. 4 As 207/2024 byli účastníky řízení pouze žalobce a Krajský úřad Olomouckého kraje.

[13] Z žalobcem přdestřených tvrzení nelze tedy dovodit jakýkoliv poměr obou soudců 6. senátu k věci projednávané pod sp. zn. Na 98/2025 ani k účastníkům v této věci, či jejich zástupcům. Nejde tedy o podjatost ve smyslu výše citovaného § 8 odst. 1 soudního řádu správního.

[14] Nejvyšší správní soud proto shledal, že soudci Filip Dienstbier a Veronika Juříčková nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Na 98/2025.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. srpna 2025

Tomáš Foltas
předseda senátu